

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **GRUPO ANTOLIN BOHEMIA, a. s.**, se sídlem Stráž nad Nisou, Svárovská 696, IČO: 60192925, zast. JUDr. Václavem Faltýnem, advokátem se sídlem Domažlice, náměstí Míru 143, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Praha 4, Budějovická 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2014, č. j. 29745-4/2014-900000-304.8

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 8. 7. 2014, č. j. 29745-4/2014-900000-304.8 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.228,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce advokáta JUDr. Václava Faltýna.**

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, č. j. 29745-4/2014-900000-304.8 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „celní úřad“) ze dne 27. 3. 2014, ev. č. MRN 14CZ5100001DUHGFK2 (dále jen „rozhodnutí celního úřadu“). Tímto rozhodnutím celní úřad na návrh žalobce propustil do celního režimu volný oběh zboží - rohože ze skleněné stříže a zároveň žalobci vyměřil dovozní clo ve výši 48.827,- Kč a antidumpingové clo ve výši 50.919,- Kč.

Proti rozhodnutí celního úřadu podal žalobce odvolání, které na výzvu celního úřadu doplnil podáním ze dne 29. 5. 2014. V odvolání a jeho doplnění uvedl, že antidumpingovému clu podle výslovného popisu uvedeného v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 248/2011

podléhají rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken. Nepodléhají mu žádné jiné skleněné rohože, a nepodléhá mu tak ani předmětné zboží, které není vyrobeno z nekonečných skleněných vláken, nýbrž ze skleněné stříže. Pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce skutečně v právním předpisu napsal. Kdyby chtěl zákonodárce postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to mohl a měl výslovně uvést. Pokud to zákonodárce neuvedl, pak nelze projev jeho vůle napravovat výkladem v neprospěch subjektů stojících vně správy.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011 ze dne 9. 3. 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále též „nařízení č. 248/2011“ či „prováděcí nařízení“), bylo mimo jiné uloženo konečné antidumpingové clo ve výši 7,3 % na dovoz rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken zařazených pod podpoložkou KN 70193100 s TARIC kódem 90 pocházejících z Číny. V čl. 1 české jazykové verze citovaného nařízení bylo uvedeno, že předmětem antidumpingového cla jsou mimo jiné rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, což v anglické jazykové verzi prováděcího nařízení zní „mats made of glass fibre filaments excluding mats of glass wool“. Žalobce z přídavného jména „nekonečných“ vyvozuje užší dopad prováděcího nařízení, než je např. v anglické verzi, jinými slovy žalobce vyvozuje, že předmětem antidumpingového cla nejsou jak rohože ze skleněné vlny (které prováděcí nařízení explicitně vylučuje), tak ani rohože ze skleněných střížových vláken (které jsou dle žalobce implicitně vyloučeny přídavným jménem „nekonečných“). Zásadní je tedy vyřešení otázky, zda lze rohože ze skleněných střížových vláken podřadit pod popis zboží uvedený v čl. 1 prováděcího nařízení, tedy pod pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“.

Žalovaný předně konstatoval, že problematikou sazebního zařazování rohoží ze skleněných střížových vláken a následně i dopadu prováděcího nařízení na dovoz tohoto zboží z Číny se zabývalo Generální ředitelství pro daně a celní unii (dále jen „GR TAXUD“) na zasedání Výboru pro celní kodex ve dnech 6. až 8. 2. 2013, kde uvedlo, že kód KN 70193110 se vztahuje na výrobky vyrobené z filamentů, a to bez ohledu na to, zda jsou sekané či nikoli. Také podle Vysvětlivek k harmonizovanému systému pro položku 7019 31 jsou jak rohože z přerušovaných pramenů, tak rohože z nekonečného vlákna vyrobeny z filamentů. GR TAXUD dále konstatovalo, že kód KN 7019 31 10 byl vytvořen pro rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken) s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a kód KN 7019 31 90 byl vytvořen pro rohože vyrobené ze skleněné vlny. Nutno podotknout, že podle rozhodnutí Světové celní organizace (WCO) byly následně rohože ze skleněné vlny zařazovány do položky 7019 39 harmonizovaného systému a v konečném důsledku tedy zůstala podpoložka 7019 31 90 KN „prázdná“. K obdobnému závěru jako GR TAXUD došla i Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, která ve svém stanovisku ze dne 29. 1. 2014 uvedla, že rohože vyrobené ze stříže spadají pod obecný pojem „rohože vyrobené z nekonečných vláken (filamentů)“ a podléhají tudíž antidumpingovému clu uloženému prováděcím nařízením. Jak s výsledky zasedání Výboru pro celní kodex, tak se stanoviskem Evropské komise byl žalobce seznámen v rámci předchozích obdobných řízení, tedy v době podání odvolání mu byly tyto skutečnosti známy. Výše uvedené instituce se sice zabývaly dopadem prováděcího nařízení na dovozy rohoží ze střížových skleněných vláken z Číny v letech 2012 a 2013, avšak žalovaný byl přesvědčen, že závěry GR TAXUD lze aplikovat i na dovozy rohoží ze skleněných střížových vláken realizované v roce 2014.

Dle názoru žalovaného z ustanovení čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení vyplývá, že rozhodující skutečností pro určení, zda bude rohož dovozená z Číny podléhat antidumpingovému clu, je druh skleněného vlákna, ze kterého je rohož vyrobena, nikoli to, zda se jedná o vlákno sekané či nikoli. Žalovaný připustil, že určité interpretační obtíže může vyvolávat popis zboží uvedený v čl. 1 prováděcího nařízení „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“, resp. zejména přídavné jméno „nekonečných“ uvedené v české jazykové verzi. Problém je třeba spatřovat v překladu výrazu „filament“ uvedeného v anglické verzi, který je do češtiny překládán jako „filament“, „nekonečné vlákno“, případně pouze „vlákno“. Porovnáním několika jazykových verzí citovaného ustanovení žalovaný zjistil, že se v některých případech hovoří o rohožích vyrobených z nekonečných vláken, v jiných případech o rohožích vyrobených ze skleněných vláken. Dle názoru žalovaného proto není možné spokojit se pouze s prostým výkladem jazykovým, ale je třeba též přihlédnout ke smyslu a účelu právní normy. Účelem prováděcího nařízení byla ochrana vnitřního trhu Evropské unie před dumpingovým dovozem některých výrobků z nekonečných skleněných vláken z Číny. V anglickém i německém znění prováděcího nařízení se vyskytuje termín „filament“ v takové souvislosti, že lze jednoznačně dovodit, že se jedná o skleněná vlákna v širším slova smyslu (tj. „nekonečné“ dlouhá i nasekaná). Z preambule prováděcího nařízení je zřejmé, že z antidumpingového opatření byla vyřazena skleněná příze a skleněná vlna. Z těchto pasáží však naopak nevyplyvá, že by z antidumpingového opatření měly být vyjmuty rohože ze sekaných nekonečných vláken (střížových vláken). Dále je nutno povšimnout si, že v mnoha jazykových verzích prováděcího nařízení se v názvu předpisu vyskytuje slovo „nekonečná“ či „kontinuální“ ve spojení s výrazem „filament“, avšak v samotném článku 1 se u výčtu dotčených výrobků tento přívlastek nevyskytuje, naopak se v něm mluví i o stříži, kterou nelze v úzkém slova smyslu podřadit pod nekonečná vlákna. Z toho lze dovodit, že pod širší pojem „nekonečná vlákna“ se v prováděcím nařízení podřazují jak nekonečná vlákna v užším slova smyslu, tak vlákna sekaná.

Žalovaný zopakoval, že účelem prováděcího nařízení bylo zatížit antidumpingovým clem dovoz veškerých rohoží ze skleněných vláken z Číny (pouze s výjimkou rohoží ze skleněné vlny). Tomuto záměru odpovídá i členění kombinované nomenklatury a TARIC do příslušných podpoložek. Rohože ze skleněných střížových vláken se v roce 2014 sazebně zařazují do podpoložky 70193100 KN s TARIC kódem 10 nebo 90 a zboží zařazené pod tyto podpoložky KN podléhá v případě dovozu z Číny antidumpingovému clu podle prováděcího nařízení, včetně rohoží ze skleněné stříže, neboť ty lze podřadit pod obecný pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken (filamentů)“. Žalovaný byl toho názoru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu. V projednávaném případě bylo uloženo antidumpingové clo na dovoz rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, přičemž tomuto zboží odpovídal prováděcím nařízením výslovně uvedený kód TARIC 7019310029 a 7019310099. Žalobcem dovážené rohože ze skleněné stříže spadají pod kombinaci popisu výrobku uvedeného v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení a popisu výrobku podle příslušných kódů kombinované nomenklatury. Z popisu výrobku uvedeného k položce 701931 harmonizovaného systému, na který popis k podpoložce 70193100 KN odkazuje, vyplývá, že veškeré skleněné rohože jsou vyrobeny (skládají se) z několika set paralelních filamentů (nekonečných vláken), přičemž tyto filamenty mohou být sekané (rohože na stříže) nebo nesekané (rohože z nekonečných vláken). V obou případech se však stále jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken). Zjednodušeně řečeno, pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“, v anglické jazykové verzi „mats made of glass fibre filaments“, je nutné chápat jako pojem obecný, pod který spadají i rohože vyrobené ze skleněných střížových vláken, neboť i ty byly vyrobeny z filamentů, byť nasekaných. Lze

tedy uzavřít, že rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“ uvedený v textu prováděcího nařízení a dopadá na ně konečné antidumpingové clo.

V žalobě žalobce konstatoval, že není sporu o tom, že dotčeným zbožím jsou rohože vyrobené ze skleněné stříže. Žalobce však na rozdíl od celních orgánů tvrdil, že se nejedná o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken ve smyslu nařízení č. 248/2011 a že dotčené rohože tedy nepodléhají konečnému antidumpingovému sklu, přestože je sazebně nelze zařadit jinak, než pod TARIC kód 7019 31 00 90, k němuž je automaticky přiřazeno antidumpingové clo. Dle názoru žalobce je rozhodujícím kritériem pro rozhodnutí, zda zboží podléhá antidumpingovému clu, popis zboží uvedený v nařízení rady č. 248/2011, v jehož čl. 1 je uvedeno, že se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny. TARIC kódy uvedené v prováděcím nařízení přitom nejsou určující, určující je samotný popis zboží. Dle názoru žalobce konečnému antidumpingovému clu podléhají jen rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, nepodléhají mu rohože vyrobené ze skleněné vlny (jak je v prováděcím nařízení výslovně uvedeno), ale ani rohože vyrobené ze skleněné stříže. Jiný výklad je v rozporu s textem prováděcího nařízení, s logikou, s legitimním očekáváním dotčených subjektů a dokonce v rozporu s původním úmyslem zákonodárce. Žalobce konstatoval, že žalovaný nově zmínil a napadené rozhodnutí založil na názorech Evropské komise a GŘ TAXUD. Tyto podklady představují nové podklady opatřené žalovaným až v průběhu odvolacího řízení, o kterých žalovaný žalobce v průběhu odvolacího řízení nevyrozuměl. Tím žalovaný podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení. Fakt zmiňovaný žalovaným, že žalobce s těmito podklady seznámil v jiných řízeních, je v tomto ohledu nevýznamný. Tyto podklady dle názoru žalobce navíc představují pouze právně nezávazné názory orgánů EU, které jsou v daném případě nesprávné, v rozporu s právními předpisy a vztahují se i k jiné době. Napadené rozhodnutí je tedy nezákonné, postavil-li žalovaný své rozhodnutí na jakýchkoli právně nezávazných interních stanoviscích orgánů či institucí EU.

Žalobce namítl, že pro výklad a aplikaci právní normy je podstatné to, co zákonodárce v právním předpisu skutečně napsal, a nikoli to, co dle tvrzení celních orgánů a orgánů EU údajně napsat chtěl. Kdyby zákonodárce chtěl postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to mohl a měl výslovně uvést. Žalobce odmítl názor žalovaného, že rozhodující je druh skleněného vlákna, ze kterého je rohož vyrobena, nikoli to, zda se jedná o vlákno sekané či nikoli. Žalobce poukázal na to, že antidumpingové clo bylo nejprve zavedeno nařízením Komise (EU) č. 812/2010 ze dne 15. 9. 2010, o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „nařízení č. 812/2010“), v němž bylo výslovně uvedeno, že antidumpingové řízení se týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken. Za ony výrobky byly označeny toliko stříž, pramence, rohože a příže, nikoli výrobky z těchto výrobků. Pokud by antidumpingovému clu měly podléhat i výrobky z přesně vyjmenovaných výrobků z nekonečných skleněných vláken, nepochybně by to zákonodárce v dotčeném ustanovení či jinde uvedl. Rohož ze skleněné stříže, byť by se jednalo o stříž z nekonečného skleněného vlákna, je přitom až výrobkem z jiného výrobku z nekonečného skleněného vlákna. Na základě nařízení č. 812/2010 lze tedy velmi jednoduše odstranit jakékoli případné výkladové problémy, neboť je jím zcela spolehlivě a jednoznačně prokazováno, co skutečně bylo účelem a smyslem zavedení předmětného antidumpingového cla, respektive jaké výrobky jím měly být postiženy. Rozhodně jím od počátku neměly být postiženy rohože vyrobené ze skleněné stříže. Názor žalovaného, že účelem prováděcího nařízení bylo zatížit antidumpingovým clem dovoz

veškerých rohoží ze skleněných vláken z Čínské lidové republiky (pouze s výjimkou rohoží ze skleněné vlny), je tedy zcela zjevně nesprávný.

K pojmu „filament“ žalobce podotkl, že v češtině se toto slovo „filament“ zcela správně nahrazuje výrazem „nekonečné vlákno“. Nekonečným vláknem není vlákno, které je nastříháno. Žalobce nesouhlasil se žalovaným v tom, že by český překlad tohoto výrazu v prováděcím nařízení byl ve vztahu k jiným jazykovým mutacím zužující. Názor žalovaného, že pod širší pojem „nekonečná vlákna“ se v prováděcím nařízení podřazují jak nekonečná vlákna v užším slova smyslu, tak i vlákna sekaná, není správný. Pokud by antidumpingovému clu podléhaly rohože vyrobené ze stříže skleněných vláken, muselo by to být v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení výslovně uvedeno. Žalobce namítl, že rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken jsou z hlediska uplatňování antidumpingového cla zbožím zcela odlišným od rohoží ze skleněné stříže vyrobené rozsekáním skleněných vláken, což je zřejmé i z vysvětlivek k položce 7019 31 harmonizovaného systému. Jestliže i tyto vysvětlivky rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, pak nelze legálně ani rozumně dojít k závěru, že rohože z nekonečných vláken a rohože ze stříže skleněných vláken jsou jedním a tím samým zbožím. Antidumpingovému clu tedy nepodléhají dotčené zboží, které není vyrobeno z nekonečných skleněných vláken, nýbrž ze skleněné stříže.

Žalobce závěrem žaloby shrnul, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro rozpor s reálným skutkovým stavem a s právními předpisy. Žalovaný navíc podstatným způsobem porušil ustanovení o řízení, když před vydáním napadeného rozhodnutí neseznámil žalobce s novými podklady. Žalobce tedy navrhl, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalobci k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobcem dovážené rohože ze sekaných skleněných vláken spadají pod kombinaci popisu výrobku uvedeného v čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení a popisu výrobku podle příslušných kódů kombinované nomenklatury. Z tohoto popisu vyplývá, že veškeré skleněné rohože jsou vyrobeny (skládají se) z paralelních filamentů (nekonečných vláken), přičemž tyto filamenty mohou být sekané (rohože na stříže) nebo nesekané (rohože z nekonečných vláken). V obou případech se však stále jedná o rohože vyrobené z filamentů (nekonečných vláken). Lze tedy uzavřít, že rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken uvedený v textu nařízení č. 248/2011, na které dopadá antidumpingové clo. Vzhledem k tomu, že předmětné zboží podléhá antidumpingovému clu a zároveň bylo samotným žalobcem sazebně zařazeno do podpoložky TARIC, která podléhá příslušnému antidumpingovému clu, neměl celní úřad důvod podané celní prohlášení rozporovat a zboží do navrženého režimu volného oběhu případně nepropustit. Celní správě byly známy výsledky zasedání Výboru pro celní kodex již v době propuštění dotčeného zboží do volného oběhu, a nejednalo se tak o nové skutečnosti, které by byly získány až v odvolacím řízení. Výsledky zasedání Výboru pro celní kodex a navazující stanovisko Evropské komise lze považovat za podklad, jímž lze zjistit a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně. Výklad pojmu „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“ provedený Evropskou komisí považoval žalovaný za správný, vystihující a naplňující účel a smysl prováděcího nařízení. Žalovaný tak byl přesvědčen, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a navrhl, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Rozhodl přitom bez jednání, za splnění podmínek daných § 51 odst. 1 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud předně poukazuje na to, že v prakticky totožných věcech (jednalo se rovněž o rozhodnutí ze dne 8. 7. 2014, kterým žalovaný posuzoval vyměření antidumpingového cla žalobci za dovoz rohoží ze střížových skleněných vláken) v nedávné době rozhodoval, a to např. v rozsudcích ze dne 14. 10. 2016, č. j. 10 Af 59/2014 – 64, a č. j. 10 Af 60/2014 – 51. K této problematice se rovněž velmi podrobně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 – 272. Za situace, kdy je podstata napadeného rozhodnutí shodná a žalobce uplatnil obdobné žalobní námítky, nemá soud žádný rozumný důvod revidovat svůj právní názor uvedený v citovaných rozsudcích, na které v podrobnostech odkazuje a níže shrnuje jejich podstatné závěry.

Stěžejním argumentem žalobce je to, že v případě jím dováženého zboží se nejednalo o rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, ale o rohože ze skleněné stříže, jež nepodléhají konečnému antidumpingovému clu. Podstatou nyní posuzované věci je tedy posouzení zákonnosti uložení konečného antidumpingového cla na základě nařízení č. 248/2011, jehož bod 11, označený jako „dotčený výrobek“ stanoví, že dotčeným výrobkem je „*stříž (chopped strands) ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence (rovings) skleněných vláken, lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, 7019 12 00, 7019 19 10 a ex 7019 31 00*“. Podle článku 1 bod 1 citovaného nařízení se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramenců skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 70191100, ex70191200 a ex70193100 (kódy TARIC 7019120021, 7019120022, 7019120023, 7019120024, 7019120039, 7019310029 a 7019310099) a pocházejících z Čínské lidové republiky. Antidumpingové clo na předmětné dovozy bylo uvaleno ve výši 13,8 %.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 – 272, konstatoval, že podle nařízení Komise (ES) č. 948/2009 ze dne 30. 9. 2009, kterým se měnila příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, (celní sazebník pro rok 2010), a podle nařízení Komise (EU) č. 861/2010 ze dne 5. 10. 2010, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87, (celní sazebník pro rok 2011), nebyla položka 7019 31 Harmonizovaného systému dále roztržena a sedmé a osmé místo bylo označeno jen číslicemi 00. Do čísla Harmonizovaného systému 7019 spadala skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) a do položky Harmonizovaného systému 31 spadaly rohože (bez dalšího právně závazného roztržení). Z hlediska členění TARIC, který určuje deváté a desáté místo kódu zboží, byla podpoložka KN 7019 31 00 roztržena do dne 16. 9. 2010 na rohože s nízkou kapacitou absorpce vlhkosti, určené výhradně pro použití v civilních letadlech (kód 20), a rohože ostatní (kód 90). S účinností ode dne 17. 9. 2010 bylo toto roztržení z hlediska TARIC změněno z kódů 20 na 21 a z 90 na 91, přičemž původní rohože ostatní byly dále roztrženy na rohože ze skleněné vlny (kód 91) a ostatní (kód 99). Následně bylo uvedené rozčlenění změněno s účinností ode dne 1. 1. 2012 nařízením Komise (EU) č. 1006/2011 ze dne 27. 9. 2011, kterým se měnila příloha I nařízení č. 2658/87, (celní sazebník pro rok 2012).

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 - 272, vyložil postup při zařazování zboží do kombinované nomenklatury následujícím způsobem: Nejprve je třeba (1) přesně určit fyzické vlastnosti zboží a užití, k němuž je určeno; dále (2) je třeba s ohledem na znění položek příslušných tříd a kapitol (a) provést prozatímní zařazení na základě užití, k němuž je zboží určeno, a (b) provést prozatímní zařazení na základě fyzických vlastností zboží; v následující fázi (3) je třeba určit, zda společné posouzení znění položek a poznámek tříd a kapitol umožňuje jednoznačné a přesné zařazení; není-li to možné (4), musí být střet norem vyřešen použitím dalších interpretačních pravidel; nakonec (5) je třeba provést zařazení do (a) podpoložky harmonizovaného systému a (b) podpoložky kombinované nomenklatury.

Tabulka kombinované nomenklatury

7019	Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny) Skleněná vlákna patřící do tohoto čísla se vyrábějí z textilního skla, tj. ze skleněných výrobků, jejichž filameny jsou většinou navzájem paralelní. <u>Existují dva druhy textilního skla:</u> nekonečné skleněné vlákno sestávající z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 5 a 15 µm (mikronů). Tyto filameny drží pohromadě ve vláknu (nekonečný pramen nebo pramenec) pomocí „klíždla“ (obvykle plastový materiál); vzhled těchto pramenců je podobný pramenům hedvábných pramenců, skleněné střížové vlákno sestávající z mnoha filamentů různých délek a poskytující pramence, které jsou měkké a chlupatého vzhledu.
7019 11 00	Stříž (chopped strands) o délce nejvýše 50 mm Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 11.
7019 12 00	Pramence (rovings) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 12.
7019 19 90	Ze střížových vláken Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 19. Do této podpoložky patří příze vyrobená ze střížových vláken.
7019 31 00	Rohože Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 31.
7019 32 00	Tenké listy (závojovina) Viz vysvětlivky k HS k položce 7019 32.

Z uvedené tabulky je zřejmé, že existují dva odlišné druhy skleněných vláken, ze kterých mohou být vyráběny výrobky spadající do jednotlivých podkategorií KN (stříž, pramence, příze, rohože, závojovina). Nejpřehledněji rozdílnost dané problematiky ukazují Vysvětlivky ke KN z roku 2016 (2016/C 30/04). Podle článku 9 odst. 1 písm. a) druhé odrážky nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 (1) se Vysvětlivky ke kombinované nomenklatuře Evropské unie (2) mění takto: *Na straně 279 se vysvětlivka k číslu: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny)“ nahrazuje tímto: „7019 Skleněná vlákna (včetně skleněné vlny) a výrobky z nich (například příze, tkaniny)“.*

Skleněná vlákna tedy zahrnují dvě hlavní kategorie:

- a) textilní skleněná vlákna (skleněná vlákna z filamentů) vyrobená z textilního skla, tj. skleněné výrobky, jejichž filameny jsou většinou navzájem paralelní; textilní skleněná vlákna se většinou používají jako výztuž jiných materiálů, např. kompozitů, plastů,
- b) vlákna ze skleněné vlny; vlákna ze skleněné vlny (náhodně orientovaná vlákna) vyrobená rotačním spřádáním, užívají se převážně k izolačním účelům.

Existují tak dva druhy textilního skleněného vlákna:

- prvním je (nekonečné) skleněné vlákno z filamentů, které se skládá z velkého počtu nekonečných paralelních filamentů s průměry obvykle mezi 3 a 34 µm (mikronů); po vytvoření jsou tyto nekonečné filameny spojené do pramene podle své velikosti (takzvané „klížení“), který je navržený tak, aby usnadňoval další výrobní kroky (řezání, vinutí, kroucení, tkaní atd.); meziprodukty se pak používají na výrobu některých komerčních druhů výrobků ze skleněných vláken (stříž, pramence, příze atd.),
- druhým je nesouvislé skleněné vlákno z filamentů (střížové skleněné vlákno), které se skládá z filamentů krátké délky řezaných nebo lámaných během výrobního procesu a tažených do nekonečného pramene volně spojených vláken; obvykle se užívají ve tkaninách, například na obkládání stěn ve stavebnictví a ve stavebním odvětví.

Textilní skleněná vlákna lze dále zpracovávat na tyto výrobky tohoto čísla:

- rohože a síťoviny z chemicky vázaných vláken, tj. rohože ze stříže, rohože z nekonečných pramenů a typické netkané výrobky jako tenké listy (závojovina), kladené síťoviny (laid crims) atd.,
- textilie z mechanicky vázaných vláken, tj. tkaniny, nekrimpované textilie, pletené textilie, háčkové textilie, vpichované textilie jako například tkaniny z pramenů, otevřené síťoviny, sítě.“

Podle nařízení č. 248/2011 (bod 11) je dotčeným výrobkem: stříž (*podkategorie skleněných vláken KN 7019 11 00*), pramence (*KN 7019 12 00*), lunta a příze z nekonečných skleněných vláken a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken s výjimkou rohoží ze skleněné vlny. Podle nařízení č. 812/2010 (body 15 a 17) je ve vztahu k dotčenému zboží bod 15 identický s bodem 11 nařízení č. 248/2011 a bod 17 pak dále uvádí, že „toto řízení se týká čtyř základních typů výrobků z nekonečných skleněných vláken – tj. stříže, pramence, rohože - s výjimkou rohoží ze skleněné vlny a příze.“ Nejvyšší správní soud dovodil, že zatímco v bodu 17 jsou uvedeny jen rohože s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, bod 15 zcela jasně uvádí rohože z nekonečných skleněných vláken a označuje nařízením, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházející z Čínské lidové republiky.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že bylo-li tedy cílem zákonodárce postihnout antidumpingovým clem i rohože vyrobené ze skleněné stříže, pak to měl výslovně uvést a z textu právního předpisu to musí explicitně vyplývat. Uvedl-li ovšem zákonodárce, že antidumpingovému clu podléhají jen rohože z nekonečných skleněných vláken, pak se Nejvyšší správní soud musel ztotožnit s názorem stěžovatele, že s odstupem času nelze rozumně a po právu dovozovat, že i skleněná stříž je vyrobená z nekonečných skleněných

vláken, a proto rohože vyrobené ze skleněné stříže jsou rohožemi vyrobenými z nekonečných skleněných vláken.

Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že závěr, podle něhož výrobkem z nekonečných skleněných vláken je samotná stříž, neodpovídá výše uvedené tabulce KN, protože podle ní stříž a rohože jsou jednotlivé produkty z textilních skleněných vláken, které jsou na stejné úrovni a jsou odlišeny KN – 7019 11, a 7019 31. Je-li proto spornou otázkou zařazení zboží v podobě rohože z nekonečného skleněného vlákna nebo rohože ze stříženého vlákna, je nezbytné vyhledat v tabulce vysvětlivek začátek k položce 7019 a pak pokračovat ve čtení tabulky směrem dolů ve směru (skleněné střížové vlákno - nadřazený pojem stříž - podkategorie) a patrně samotná stříž tak může být vyrobena jak z nekonečného skleněného vlákna, tak i ze skleněného střížového vlákna. Pro účely posouzení nyní projednávané věci je třeba mít na zřeteli, že antidumpingovému clu podléhá jen stříž vyrobená z nekonečného skleněného vlákna. Pokud je samotná stříž vyrobená z nekonečného skleněného vlákna a z této stříže je následně vyrobena rohož, pak lze uvažovat o tom, že tato rohož bude podrobena antidumpingovému clu, neboť by to odpovídalo smyslu a účelu nařízení zdánit výrobky z nekonečného skleněného vlákna. Nejvyšší správní soud se však neztotožnil s tvrzením žalovaného, že rohož vyrobenou ze skleněných střížových vláken lze zahrnout pod pojem „rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken“, neboť tento závěr z KN bezprostředně nevyplývá. Pro uložení antidumpingového cla není rozhodující TARIC kód, ale kombinace popisu výrobku v čl. 1 odst. 1 nařízení a popisu výrobku podle příslušných kódů kombinované nomenklatury. Antidumpingové clo se tedy neukládá na dovoz veškerého zboží ze třetích zemí uvedeného pod příslušným kódem kombinované nomenklatury, ale jen na tu část zboží, která je uvedena popisem výrobku v úvodu článku 1 odst. 1 nařízení. Sazba konečného antidumpingového cla je pak v čl. 1 nařízení stanovena v závislosti na zemi původu zboží a výrobce zboží.

Nejvyšší správní soud odkázal na svůj předchozí rozsudek ze dne 23. 3. 2011, č. j. 1 Afs 101/2010 - 83, publ. pod č. 2374/2011 Sb. NSS, v němž uvedl, že rozhodující pro uložení antidumpingového cla podle čl. 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 je dovoz výrobků definovaných v tomto článku. Kódy TARIC (případně doplňkové kódy TARIC) obsažené v tomto nařízení samy o sobě uložení konečného antidumpingového cla nezakládají, nýbrž slouží pouze jako stručná identifikace dovozů, na něž čl. 1 nařízení dopadá. Užití kódů TARIC v celním řízení je záležitost čistě praktická, neboť jinak by bylo třeba vždy přesně slovně popisovat dovážené výrobky.

Nejvyšší správní soud za použití shora citovaných argumentů tedy v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 2 Afs 251/2015 - 272, dospěl k závěru, že „[z]a situace, kdy vysvětlivky ke KN rozdělují rohože ze skleněných vláken na rohože ze stříže a rohože z nekonečných vláken, je samotným zákonodárcem považována pro účely uplatňování antidumpingového cla za výrobek z nekonečných skleněných vláken stříž stejně jako rohož (na stejné úrovni). Nelze proto dojít k jinému závěru, než že rohož vyrobená ze skleněné stříže není výrobkem, na který se vztahuje antidumpingové řízení a antidumpingové clo, neboť není rohoží vyrobenou z nekonečných skleněných vláken. Rohož ze skleněné stříže nekonečného skleněného vlákna je až výrobkem z jiného výrobku z nekonečného skleněného vlákna. Zákonodárce rohož vyrobenou z jiného výrobku z nekonečných skleněných vláken, tedy ze stříže nekonečných skleněných vláken, výslovně neoznačuje za výrobek, jehož se týká antidumpingové řízení.“

Výše uvedené závěry lze plně vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Nejvyšší správní soud sice rozhodoval za odlišných procesních okolností (celní úřad ve věci řešené

Nejvyšším správním soudem na základě provedené kontroly stěžovateli doměřil antidumpingové clo a zároveň mu vyčíslil penále), avšak relevantní skutkové a právní okolnosti vztahující se k rozhodnému závěru ohledně výkladu hmotného práva jsou v nyní posuzovaném řízení v zásadě stejné. Pokud Nejvyšší správní soud dospěl k jednoznačnému závěru, že rohož vyrobená ze skleněné stříže není výrobkem, na který se vztahuje antidumpingové clo, pak nemůže obstát napadené rozhodnutí, jehož rozhodovací důvod je založen na závěru zcela opačném [srov. str. 7 napadeného rozhodnutí: „*Lze tedy uzavřít, že (...) rohože ze střížových skleněných vláken spadají pod obecnější pojem rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken uvedený v textu prováděcího nařízení a dopadá tak na ně konečné antidumpingové clo.*“]. S ohledem na to považuje soud za nadbytečné v intencích dalších žalobních námitek posuzovat, zda žalovaný k tomuto (nesprávnému) závěru dospěl procesně bezvadným způsobem.

Z výše popsaných důvodů soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro nezákonnost zrušil a podle § 78 odst. 4 s. ř. s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve druhém výroku tohoto rozsudku soud v souladu s § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. přiznal žalobci, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000,- Kč a v těchto nákladech právního zastoupení žalobce advokátem: a) odměna za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) ve výši 2 x 3.100,- Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), b) dvě paušální částky ve výši 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu), c) částka 1.428,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, tak činí 11.228,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 29. března 2017

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová